

Коліушко Ігор Борисович

Голова правління Центру політико-правових реформ (ЦППР),
ініціатор створення «Києво-Могилянської школи публічного адміністрування»

На час заснування ЦППР був народним депутатом України у Верховній Раді другого скликання, брав безпосередню участь у підготовці та схваленні Конституції України.

Для того, щоб Конституція дотримувалась, а демократичний вибір утвердився, вважав життєво необхідним реформування політико-правового устрою держави.

На той час у політикумі та правовій науці переважав радянський світогляд, а цілісних і глибоких знань якою має бути інституційна організація влади практично ні в кого не було. Тоді й зародилась ідея створити аналітичний центр, який би міг, вивчивши досвід демократичних країн, будучи добре обізнаним у правовій доктрині, враховуючи національну специфіку, створити теоретичну модель оптимальної інституційної організації держави, розробити необхідні законопроекти, науково обґрунтувати свої ідеї та працювати над їх втіленням.

Так було засновано ЦППР, який 18 листопада 1996 року отримав Свідоцтво про реєстрацію.

Ігор Коліушко народився 18 червня 1965 р. у м. Лохвиця Полтавської області.

Двічі закінчив Львівський університет імені Івана Франка: 1989 р. – фізичний факультет, а 2000 р. – юридичний факультет.

Громадсько-політичну діяльність розпочав у 1987 р., вступивши в Товариство Лева.

З 1990 по 1994 рр. працював референтом-консультантом народних депутатів України Ігора Гриніва і Тараса Стецьківа, радником з політичних питань Віце-прем'єр-міністра України Віктора Пинзеника у Кабінеті Міністрів, експертом Фонду підтримки реформ. Брав участь у підготовці проектів законів «Про об'єднання громадян», «Про громадянство України», «Про місцеве самоврядування», «Про вибори народних депутатів України» на основі змішаної виборчої системи тощо.

У 1994 р. обраний народним депутатом України від громадського об'єднання «Нова хвиля» по Буському виборчому округу Львівської області. У Верховній Раді II і III скликання працював у Комітеті з питань правової політики на посадах секретаря Комітету, голови підкомітету з адміністративної реформи, першого заступника Голови Комітету. З 1997 по 2001 рр. був членом Державної комісії з проведення адміністративної реформи в Україні. Активно досліджував проблематику адміністративної та судово-правової реформ, розробив та вніс на розгляд Верховної Ради України численні законопроекти з питань організації виконавчої влади, судочинства, діяльності нотаріату, зокрема «Про Кабінет Міністрів України», «Про центральні органи виконавчої влади», «Про місцеві державні адміністрації», Судовий кодекс України, «Про адміністративні суди» та інші.

З 2000 р. – старший викладач кафедри державно-правових наук Національного університету «Києво-Могилянська Академія».

З листопада 2005 р. до грудня 2006 р. працював радником Президента України – керівником Головної служби політики інституційного розвитку в Секретаріаті Президента України.

Член обох комісій зі зміцнення демократії та верховенства права (2005 та 2010 років), Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (2006–2007), Конституційної асамблеї при Президентові України (2012–2013), член багатьох робочих груп із розробки законопроектів з правової політики. Автор десятків наукових та публіцистичних статей і друкованих видань.